

POSTANOWIENIE

Dnia 5 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gersdorf

w sprawie z powództwa K. W.

przeciwko Przedsiębiorstwu [...] S.A. w L.

o wynagrodzenie za pracę, zapłatę barbórki i zapłatę 14-tej pensji,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 5 marca 2014 r.,
skargi powoda o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
postanowienia Sądu Rejonowego w L.

z dnia 5 września 2011 r., sygn. akt IV P [...],

1. odrzuca skargę.

**2. odstępuje od obciążenia skarżącego kosztami
postępowania.**

UZASADNIENIE

Skargą z dnia 9 września 2013 r. K. W. wniósł o stwierdzenie niezgodności z prawem postanowienia Sądu Rejonowego w L. z dnia 5 września 2011 r., IV P (...) w przedmiocie umorzenia postępowania w sprawie. Na skargę tą odpowiedź wniósł pełnomocnik pozwanej Spółki, wnosząc o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. Pozwana kwestionowała występowanie *ad casum* okoliczności, o których mowa w art. 424¹ § 2 k.p.c. Nie zauważyła natomiast modyfikacji przepisu, która nastąpiła w 2010 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wymaga odrzucenia jako niedopuszczalna w rozumieniu art. 424⁸ § 1 k.p.c.

Stosownie do art. 424¹ § 1 k.p.c. można żądać stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego wyroku sądu drugiej instancji, jeśli przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego wyroku w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Brzmienie takie nadane zostało cytowanemu przepisowi przez art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 22 lipca 2010 r. – o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 155, poz. 1037). Jak wynika z uzasadnienia projektu ustawy z dnia 22 lipca 2010 r. (druk sejmowy nr 2525) celem ustawodawcy było ograniczenie obowiązku orzekania o niezgodności z prawem przez Sąd Najwyższy jedynie do przypadków niezgodności z prawem prawomocnego wyroku. W odniesieniu do innych orzeczeń, ustawodawca zdecydował się uprościć drogę dochodzenia odszkodowania przez wyłączenie obowiązku uzyskania rozstrzygnięcia w przedmiocie skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Rozstrzygnięcie o umorzeniu postępowania ma charakter postanowienia. Mając to na uwadze, skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia jest w obecnym stanie prawnym skargą niedopuszczalną.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji. Z uwagi na fakt wadliwego uzasadnienia odpowiedzi na skargę, wynikającego z nieznamości prawa, o kosztach orzeczono na zasadzie art. 102 k.p.c.